

25 października 1932 r.

G01b 5/25

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16551.

Kl. 42 b 23.

Schneider & Cie
(Paryż, Francja).

Przyrząd do dokładnego centrowego osadzania wymiennych rur rdzeniowych w lufach dział, wywierconych schodkowo.

Zgłoszono 3 kwietnia 1931 r.

Udzielono 13 czerwca 1932 r.

Pierwszeństwo: 16 czerwca 1930 r. (Francja).

Dotychczas w celu osadzania rury rdzeniowej w lufie dział, wywierconej schodkowo, np. według fig. 1, umieszcza się lufę a na podstawkach b w taki sposób, aby jej oś a^1 była np. pozioma, tak samo umieszcza się rurę rdzeniową c na podstawkach d , których wysokość można regulować, (fig. 2). Jednocześnie znanymi sposobami zapewnia się, aby oś c' rury rdzeniowej leżała możliwie na dokładnem przedłużeniu osi a' lufy. Następnie rura rdzeniowa zostaje pchnięciami wprowadzona do lufy. Pomimo jednak wszelkich ostrożności, przedsięwziętych w celu uregulowania wzajemnego położenia osi a^1 i c^1 , osadzenie najczęściej nie może być skutecznie bez wywołania tarcia pomiędzy ściankami rury rdzeniowej

i ściankami schodków lufy; tarcia te mogą spowodować pęknięcia lub rysy, które zmniejszają wytrzymałość rury rdzeniowej.

Przyrząd według wynalazku nie wywołuje tych niedogodności. Przyrząd daje się wsuwać do lufy oraz wysuwać z lufy i służy do centrowania i prowadzenia rury rdzeniowej; przyrząd ten można podczas wprowadzania rury rdzeniowej w lufę nastawiać łatwo w taki sposób, że dopasowuje się do kolejnych średnic lufy.

Postać wykonania wynalazku jest przedstawiona na rysunku, jako przykład.

Fig. 3 przedstawia w przekroju podłużnym część lufy działowej a , rozwierconej schodkowo, wewnątrz której znajduje się osadzana rura rdzeniowa o zewnętrznych

średnicach, odpowiadających odpowiednim schodkom lufy. Przyrząd do centrowania według wynalazku posiada przesuwne narządy prowadne. Fig. 4 przedstawia przekrój poprzeczny wzdłuż linii 4—4 na fig. 3, fig. 5 — przekrój podłużny, przedstawiający rurę rdzeniową w innem położeniu względem lufy, przyczem narządy prowadne przyrządu centrującego są dostosowane do węższego przewodu lufy.

W przykładzie, przedstawionym na fig. 3, 4 i 5, przyrząd centrujący stanowi tuleja e , wewnątrz której można przesuwać zapomocą wrzeciona, obracanego od zewnątrz, klin g , prowadzony w tulei nasadkami cylindrycznymi g^1 i g^2 . W tylnej nasadce g^1 jest osadzone obrotowo wrzeciono f , służące do przesuwania klina wskutek śrubowego osadzenia w dnie e_1 tulei e . Obrotowi tulei przeszkadzają śruby e^2 , sięgające w odpowiednie wyżłobienia czołowego brzegu rury rdzeniowej c . Klin g jest zaopatrzony w szereg pochyłych płaszczyzn g^3 , (np. w trzy, jak to przedstawia rysunek), po których są prowadzone wewnętrzne końce h^1 trzech ramion h ; końce h^1 posiadają kształt ogonów jaskółczych. Końce zewnętrzne tych ramion posiadają obsady na osie krążków i , przeznaczonych do opierania się o ścianki przewodu lufy.

Ramiona h — i są prowadzone w kierunku podłużnym po płaszczyznach pochyłych g^3 , przyczem w kierunku promieniowym wystają przez otwory w ściance tulei e .

Według fig. 3 i 4 krążki i opierają się o ścianki przewodu o średnicy II , tak że rura rdzeniowa jest prowadzona z całkowitą dokładnością w tym przewodzie, aż do tej chwili, gdy krążki i oprą się o występ a^2 . Wtedy należy obracać wrzeciono f w taki sposób, aby klin g cofnął się do wnętrza tulei e , fig. 5; ramiona h ześlizgują się

wzdłuż płaszczyzn pochyłych i przybierają położenie, w którym krążki i są cofnięte o odstęp, odpowiadający przewodowi III . Łatwo jest ustalić na wrzecionie wskaźniki, wskazujące przynajmniej z dostatecznem przybliżeniem położenie klina, przyczem dokładne dopasowanie można skutecznie zapomocą niewielkiego dodatkowego obracania wrzeciona f w odpowiednim kierunku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do dokładnego centrowego osadzania rur rdzeniowych, zwłaszcza wymiennych rur rdzeniowych, w lufach dział, wywierconych schodkowo, znamieny tem, że składa się z narządu centrującego, osadzonego w wylocie rury rdzeniowej i posiadającego narządy prowadne, których położenie może być dostosowywane kolejno do rozmaitych średnic przewodu lufy, zapomocą narządu, uruchomianego od zewnątrz.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tem, że składa się z osadzanej w wylocie rury rdzeniowej tulei (e), w której gwintowanym dnie osadzone jest obrotowo wrzeciono (f), uruchomiane od zewnątrz w celu przesunięcia w kierunku osiowym klina (g), zaopatrzonego w podłużne płaszczyzny pochyłe (g^3), przesuujące w kierunku promieniowym ramiona (h), prowadzone po tych płaszczyznach, np. zapomocą końców o kształcie ogona jaskółczego, i wystające promieniowo przez otwory w tej tulei, przyczem na zewnętrznych końcach ramion osadzone są krążki, toczące się po ściankach przewodu lufy.

Schneider & Cie.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 3.

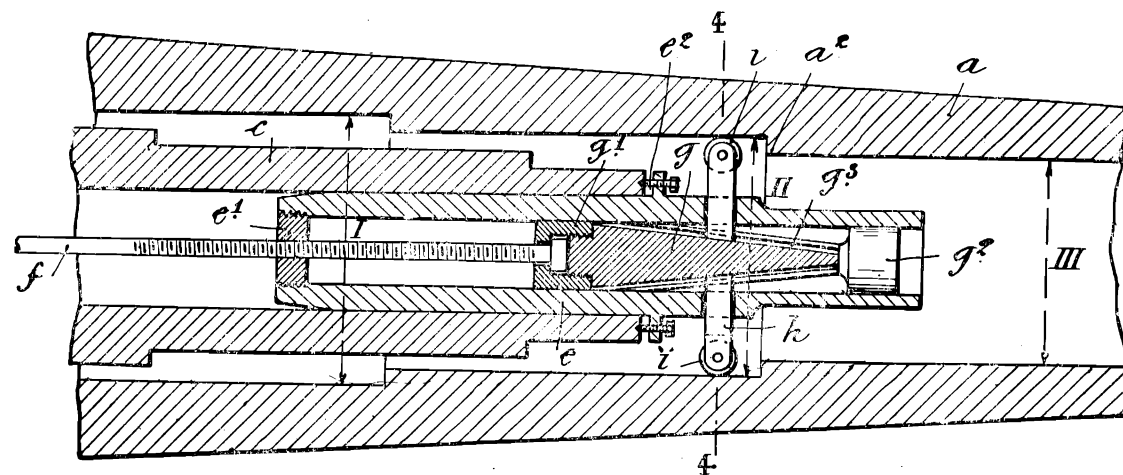

Fig. 4.

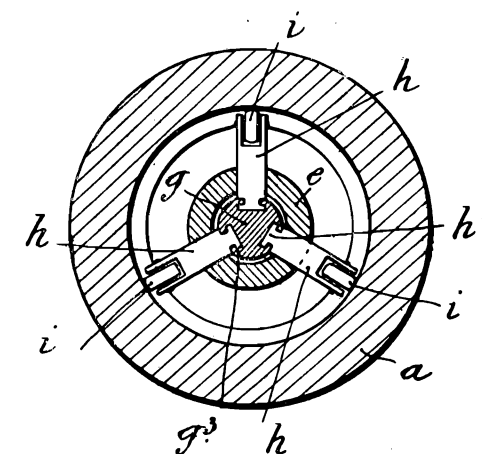

Fig. 5.

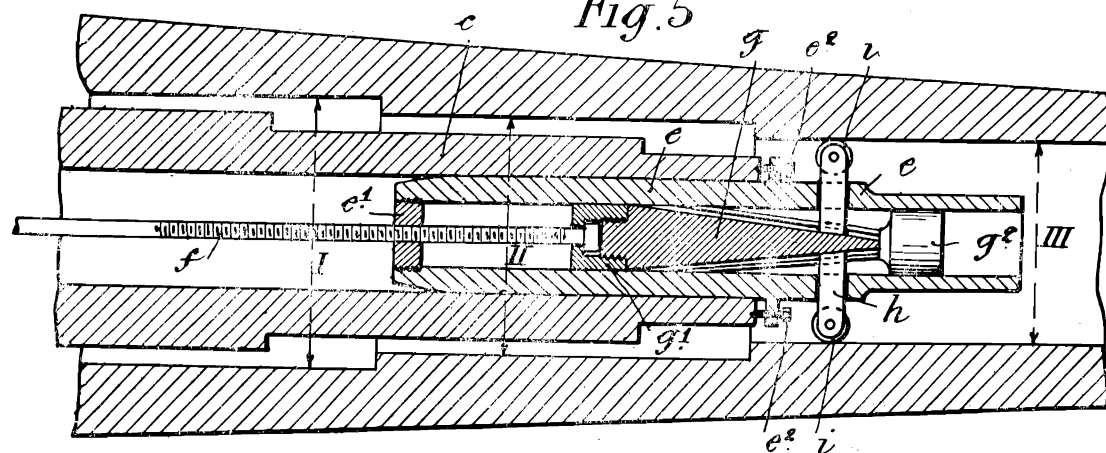

Fig. 2.

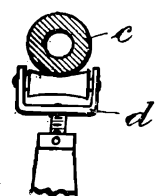

Fig. 1.

